

Et udtryk for almen fornuft

Den 19. april 2023 (EIRNS) – I sidste måned afholdt Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin et topmøde i Moskva, hvor de bl.a. skitserede deres samarbejde om økonomiske projekter for de kommende otte år. Xi's "Bælte- og Vej"-tilgang har i de sidste ti år vist land efter land, at nationer kan drage gensidig fordel, hvis de blot vælger projekter, der reelt set rent fysisk økonomisk fungerer. Da en nation ikke behøver at køre sin nabo i sæk for at komme videre, skabes der plads til at udforme måder, hvorpå en nation er vigtig, ja, endda afgørende, for sin nabo. Kinas "chokerende" diplomatiske succeser med tilnærmelsen mellem Saudi-Arabien og Iran – med de heraf afledte virkninger, navnlig i Syrien og Yemen – viser sig at være en regulær sidegevinst af en fornuftig økonomi. Det tvinger den erkendelse op til overfladen, at vanvittige økonomier var roden til de såkaldte uløselige konflikter, som vi er vant til.

I sidste uge talte Ruslands strategiske, fysiske økonom Sergej Glazyev på Moscow Economic Forum i en meget belejlig paneldiskussion, hvor han fokuserede på hemmeligheden bag Kinas økonomiske succes, sund kreditskabelse og en vellykket bekæmpelse af fattigdom – med det formål, at Rusland skulle importere denne metode og udrydde sin egen "centralbankvæsens" vanvid.

I denne uge mødtes over 150 russiske og kinesiske iværksættere, der repræsenterede mindst 130 forskellige institutioner og virksomheder, i Moskva på "2023 Sino-Russian Economic, Trade and Investment Cooperation Forum", hvor de ikke kun hørte Glazyev, men også formanden for Kinas oversøiske organisation for udvikling, fra den økonomiske rådgiver fra den kinesiske ambassade i Rusland og andre om gennemførelsen af Putin-Xi's økonomiske udviklingsområder, men de gennemførte angiveligt også "matchmaking mellem

virksomheder og industrier på stedet” med mange individuelle forhandlinger og en ’varm atmosfære’. “

I mellemtiden har rep. Marcy Kaptur (D-OH) i Washington i dag fremlagt sin “Return to Prudent Banking Act”, som er baseret på FDR’s berømte og vellykkede Glass/Steagall-lov og dens forbud mod, at børsselskaber udfører bankaktiviteter, og som forbeholder regeringens rolle til at beskytte og fremme opsparing og fjerner afhængigheden af at redde spekulanter. Det andet afsnit i Kapturs meddelelse lyder således: “Lovgivningen støttes af Schiller Instituttet og American Federation of Labor and Congress of Industrial Organizations (AFL-CIO).” Kapturs pressemeddelelse fortsætter: “Finanskrakket i 2008 bragte næsten hele vores økonomi til fald og førte til den store recession, som tilintetgjorde indkomst og opsparing for mange amerikanere. Det nylige sammenbrud af Silicon Valley Bank i Californien og Signature Bank i New York er et ekko af sammenbruddet i 2008, hvor spekulanterne klemmer sig gennem alle lovmæssige nøglehuller for at finde en måde at snyde systemet på,” sagde kongresmedlem Marcy Kaptur. “I 2023 står vi her igen og ser på bankkrak, konkurser og massive opkøb. Wall Street har bevist, at det ikke kan kontrollere sig selv, og det er kun et spørgsmål om tid, før det leder Amerika ind i den næste finanskrise. Det kan ikke være tydeligere, at tiden for en systemisk reform er inde.... ” Det er så indlysende, men siden hvornår har det indlysende sejret i Washington, D.C.? (<https://kaptur.house.gov/media-center/press-releases/kaptur-reintroduces-return-prudent-banking-act-reinstate-key-provisions>)

I dag indledte Robert F. Kennedy, Jr. også officielt sin kampagne for det amerikanske præsidentembede med en meddelelse om, at mens USA har ødelagt broer, veje, havne og hospitaler, har Kina bygget det selvsamme rundt om i verden og opnået den retfærdige respekt og tillid fra land efter land. I stedet for at bruge billioner på krige har de valgt at bruge penge på

løsninger, der betaler sig, som virker. Han tilføjede, at hans far og hans onkel ønskede at gøre det, som Kina har gjort. Kennedy har ganske vist sine populistiske genveje og videnskabelige mangler, men der er en antydning af en gammeldags amerikansk tilgang, hvor vi kommer videre ved faktisk at søge at hjælpe andre nationer.

I går fortalte NASA-administratør Bill Nelson faktisk under en høring i Senatets underudvalg for bevillinger, at USA og Rusland havde "et meget professionelt, kompetent forhold" i deres indsats i rummet, at samarbejdet om Soyuz-Apollo-flyvningen i 1975 "satte dagsordenen for det civile rumprogram mellem i øvrigt to fjender, to politiske og geopolitiske fjender". Det fortsatte, da "vi arbejdede og sammen konstruerede den internationale rumstation... Hvis vi kan fortsætte med at arbejde fredeligt sammen i rummet, er det måske en skabelon for fremtiden." Det lykkedes faktisk.

Og i dag, i forbindelse med Kosmonautisk Dag den 12. april, i anledning af årsdagen for menneskehedens første bemandede rumflyvning, der blev gennemført den 12. april 1961 af kosmonauten Yuri Gagarin, overbragte Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche en hilsen til et arrangement på Den Russiske Føderations ambassade i Peru:

"Hvilket glædeligt og enestående minde at tænke på den mand, Yuri Gagarin, der for første gang fløj ud i rummet for 62 år siden. Især i tider, hvor vægten af farer og trusler mod menneskehedens eksistens, hvad enten det er gennem krigsfaren, eller det er gennem fattigdomsbyrden eller manglende udvikling, synes at presse os ned og gøre vores skæbne uundgåelig, er tanken om Yuri Gagarin overvældende." Gagarin åbnede "en ny epoke i menneskehedens historie, idet han fastslog os ikke som en art af jordboere, men som en rumfarende art, af en art, der er i stand til at opnå potentialet af uendelig perfektion og fremskridt, forudsat at vi er sandfærdige over for det gode og lovene i det fysiske univers. Lad os drage styrke fra denne inspirerende tanke til

at tænke ind i fremtiden, til at overveje, hvordan vi vil arbejde sammen som én menneskehed og etablere en landsby på månen, en by på Mars, og ved at bryde igennem de næste barrierer ved at bruge termonuklear fusion som fremdrift gøre interstellær rumflyvning mulig. Så vil vi have lagt faren for udryddelse gennem atomkrig og den geopolitiske konflikts snæversynethed bag os. Der er masser af grund til at være yderst optimistisk med hensyn til den nye epoke, hvoraf vi kan se morgenstrålerne...”

Det er ikke tid til at lade den ætsende kynisme fra et par årtiers dekadence stå i vejen. Tiden er snarere inde til et udbrud af almen fornuft.